

## Arrest

nr. 199 032 van 31 januari 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. WOUTERS  
Hofstraat 16  
3530 HOUTHALEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 november 2015 en dient op 13 november 2015 een asielaanvraag in.

Op 19 december 2016 en op 21 februari 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 17 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing, waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

#### A. Feitenrelaas

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Shorokhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U verhuisde ongeveer acht à negen jaar geleden naar Chamtala waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan woonde. U werkte als tolk in Kunar voor de Amerikanen en later ook als leraar Engels in uw eigen privéschool in Chamtala.*

*U werkte van september 2011 tot juli 2012 als tolk voor de Amerikanen in de Forward Operating Base (FOB) Joyce in de provincie Kunar. In juni 2014 kreeg u een dreigbrief van de Taliban waarin werd gerefereerd aan uw werk als tolk voor de buitenlanders en u werd gevraagd om u aan te bieden in het center van Achin-district. Indien u weigerde zou u worden gedood. Op een dag reisde u naar Kabul om er samen met andere tolken die waren bedreigd door de Taliban een interview met de BBC te geven. Nadien ontving u ook een tweede dreigbrief van de Taliban. Ze vroegen u om uw privéschool, die u had opgericht in Chamtala om kinderen in Engelse les te voorzien, te sluiten anders zou u ter dood worden veroordeeld. Hierop besloot u Afghanistan te verlaten. U verliet Afghanistan na het offerfeest en was ongeveer anderhalve maand onderweg. Op 3 november 2015 kwam u aan in België, waar u op 13 november 2015 asiel aanvraag. Na uw vertrek uit Afghanistan werd een derde dreigbrief gestuurd naar uw huis door de Taliban. In de brief werd uw familie bedreigd omdat ze u naar het buitenland stuurde en daardoor moesten uw familieleden de regio verlaten.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: drie dreigbrieven van de Taliban, foto's van uw werk als tolk, van kinderen en van uw regio, een antwoord van de US Citizenship & Immigration Services, de envelop van verzending van uw documenten, uw werkbadge, een memo van FOB Joyce en uw tolknummer, vier documenten van Mission Essential, bankdocumenten voor de betaling van uw loon als tolk en uw taskara met originele vertaling (Afghaanse identiteitskaart).*

#### B. Motivering

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1, dd. 19/12/2016, p.2; CGVS2, dd. 21/02/2017, p.2, p.16), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit. Er wordt vastgesteld dat er geen geloof*

kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Chamtala, provincie Nangarhar. Nochtans haalt u aan de laatste acht tot negen jaar voor uw vertrek uit Afghanistan op deze plaats te hebben gewoond, met een kortstondige onderbreking van september 2011 tot juli 2012 omdat u in Kunar als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt (CGVS1 p. 3 & p. 12).

Vooreerst dient er te worden gewezen op uw voorgehouden profiel als inwoner en daarnaast ook oprichter van een schooltje in Chamtala.

Zo is het uiterst vreemd dat uw kennis over hulporganisaties die actief zijn in Chamtala schijnbaar onbestaande is. Deze vaststelling is uiterst merkwaardig aangezien u zelf aangeeft na uw werk als tolk, in juni 2012 (CGVS1 p.12), een eigen Engels schooltje te hebben opgericht in uw woonplaats (CGVS2 p.3). Zo kan u op de vraag welke internationale hulporganisaties actief zijn in Chamtala enkel aanbrengen dat u op een waterpomp 'USAID' zag geschreven staan en verder niet weet welke hulporganisaties nog aanwezig waren (CGVS2 p.6). Gevraagd naar welke nationaliteiten er vertegenwoordigd waren binnen deze organisaties blijft u het antwoord compleet schuldig (CGVS2 p.6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Chamtala UNHCR, UN-HABITAT, het Franse ACTED, het Deense DACAAR en het Noorse NRC actief waren. Verder weet u niet wanneer de waterpompen in Chamtala precies werden geïnstalleerd en wat de internationale organisaties nog zoal deden in Chamtala behalve de waterpompen maken (CGVS2 p.6). Voor de inwoners van Chamtala moet dit nochtans een belangrijke gebeurtenis geweest zijn. Het is verbazend dat u verklaart acht jaar in Chamtala te hebben gewoond tot net voor uw vertrek en er zelf ook een school zou hebben uitgebaat (verklaring DVZ, dd. 19/12/20154, punt 10 p.4; CGVS2 p.3), maar zo weinig op de hoogte bent van de internationale hulporganisaties en hun werk aldaar.

Ook over de verdeling van stukken grond in Chamtala is u weinig bekend, nochtans geen onbelangrijke gebeurtenis in Chamtala. Hoewel u weet dat leerkrachten een stuk grond aangeboden kregen, weet u niet wanneer die stukken grond werden verdeeld, waarom ze aan bijvoorbeeld leraars werden gegeven en hoeveel grond iedere persoon dan kreeg (CGVS2 p.15-16). Daarnaast heeft u geen informatie over grondconflicten in Chamtala (CGVS2 p.15-16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat Chamtala zelf het terrein was van een groot grondconflict tussen de overheid en de lokale bevolking in de periode 2009-2010, dus voor u in dienst was getreden als tolk. Ook in die periode werden 1.100 stukken land toegewezen aan leraars, maar door het aanslepen van de procedure staakten de leraars en waren verschillende scholen in Chamtala en Khogyani gesloten. Dat u deze twee incidenten niet kan noemen is opvallend. Bovendien valt op dat u enerzijds weet dat het dak van de Chamtala High School naar beneden kwam en een aantal kinderen werd gedood en gewond raakte, maar er anderzijds niet in slaagt dit incident correct te situeren in de tijd en te zeggen hoeveel kinderen er omkwamen (CGVS1 p.14-15). Meer nog u verklaart dat het incident ongeveer twee tot drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan gebeurd moet zijn, en daaraan toevoegt dat u toen reeds was gestopt met uw werk als tolk in Kunar (CGVS1 p.15; CGVS2 p.5). In werkelijkheid had het incident plaats in juni 2010 en dus vóór u met uw werk als tolk in Kunar bent begonnen en zelfs gestopt. Hoe u deze belangrijke gebeurtenis zo verkeerdelijk inschat, is erg vreemd en doet vermoeden dat de kennis die u wel tentoonspreidt ingestudeerd is. Uw bijzonder summiere of ontbrekende kennis over de internationale hulporganisaties, de verdeling van de gronden en belangrijke en tragische gebeurtenissen in Chamtala ondergraaft uw profiel als inwoner van Chamtala sterk.

Vervolgens ontbreekt u opvallend veel geografische kennis over de nabije regio van Chamtala. Chamtala ligt volgens u nabij Fateabad, volgens de kaart in het administratief dossier gelegen in het district Surkhrod. Van Chamtala naar het districtscentrum van Surkhrod ligt, zo zegt u zelf, achtereenvolgend de Fateabad brug, de Fateabad bazaar, Margonday en Garaabad/Khayrabad (CGVS2 p.5). Vreemd is dan ook dat de nabijheid van andere dorpen rondom voornoemde plaatsen u blijkbaar ontgaat. Omliggende dorpen van Chamtala zoals Barkakokhel, Belabagh en Baryena kan u blijkbaar niet situeren (CGVS2 p.7-8). Daarnaast heeft u nooit gehoord van de plaatsen Didawan/Dedawal en Parow, en weet u niet welke plaatsen, dorpen, wegen of waterstromen er nabij Baghwani liggen (CGVS2 p.8). Wetende dat alle voornoemde dorpen in de directe nabijheid liggen van Chamtala (zowel in Koghyani als Surkhrod), is de door u tentoongespreide kennis weinig voldoening gevend. Van iemand die acht jaar in Chamtala woonde tot aan zijn vertrek uit Afghanistan kan meer kennis van zijn omgeving worden verwacht. Uw profiel als inwoner van Chamtala wordt zo wederom weinig aannemelijk gemaakt. U verschuilt zich achter de mededeling dat Surkhrod uw district niet is en u daardoor de dorpen niet kent (CGVS2 p.6), toch mag worden opgemerkt dat er louter naar dorpen in de onmiddellijke omgeving van uw verblijfplaats Chamtala wordt gevraagd. Verwacht mag

worden dat u deze dorpen en de gebeurtenissen aldaar dan ook kent. Ook bent u zeer weinig op de hoogte van de wijdere regio rondom Chamtala, zijnde van de districten Khogyani en Surkhrod. Zo moet er eerst en vooral worden gewezen op uw beperkte geografische kennis van bepaalde dorpen en plaatsen in voornoemde districten. U slaagt er niet in om Mastekhel, Burhanuddin, Sorate Afandi en Allah Nazar te situeren, en u weet niet welke dorpen er rond Allah Nazar en Shamshapoor liggen (CGVS2 p.6-7). Ook over Charbagh Safa heeft u geen info (CGVS2 p.8). U geeft verder aan niet te weten waar Nagrak en Koshkaky liggen (CGVS2 p.11). Het is uiterst vreemd dat geen enkele van deze gegeven dorpen bij u een belletje doen rinkelen, gezien deze allen op de baan van Chamtala naar Jalalabad liggen, en u verklaart deze baan meermaals te hebben afgelegd, toen u maandelijks of om de twee maand van uw werk in Kunar huiswaarts keerde naar Chamtala (CGVS1 p.5; CGVS2 p.4).

Voorts zijn andere incidenten uit de regio van Chamtala u blijkbaar ook ontgaan. U verklaart geen informatie te hebben over mensen die ooit werden betrapt op het drinken van alcohol in uw regio (CGVS2 p.10). Nochtans heeft de Taliban in 2014 in de regio van Balabagh vijf personen gearresteerd op verdenking van het drinken van alcohol. Tevens over mogelijke mijnexplosies op de Balabagh-road of op een weg nabij Fatehabad blijft u opvallend vaag. Zo zegt u geen weet te hebben of er ooit een mijnexplosie was op de Balabagh-road en dat er veel incidenten waren op de weg nabij Fatehabad (CGVS2 p.10-11). Wanneer u over het laatste incident wordt aangegeven dat er één jaar voor uw vertrek een aanslag gebeurde waarbij enkele politieagenten omkwamen, komt u te verklaren dat men erg bang is en geen aandacht aan die zaken spendeert, wat weinig aannemelijk is. Uw verklaringen kunnen dan ook weinig verhelderend genoemd worden. Dat u er niet in slaagt meer aan te brengen en noch bevestigend noch ontkennend antwoordt op deze specifieke vraag verzwakt uw voorgehouden profiel als inwoner van Chamtala verder.

Voorts blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de recentste ontwikkelingen in uw regio van herkomst. Zo zegt u geen info te hebben over wanneer de ALP (Afghaanse lokale politie) in uw regio werd opgericht (CGVS2 p.9). De ALP werd in de jaren voor uw vertrek, vanaf 2013, opgericht in 22 districten van Nangarhar waaronder Khogyani en Surkhrod, en dit om de groter wordende dreiging van rebellegroepen het hoofd te bieden. Deze markante gebeurtenis waarbij honderden agenten werden ingezet in hun eigen dorpen is u vreemd genoeg ontgaan.

Verder is het opmerkelijk dat u zegt dat er in de fabrieken waar bakstenen worden gemaakt enkel mannen werkten (CGVS2 p.9). Dat er tot recent voor uw vertrek ook vrouwen en kinderen in de fabrieken zijn tewerkgesteld, is u niet bekend. De tewerkstelling van vrouwen en kinderen in deze harde sector en onder slechte omstandigheden is, volgens de info in het dossier, iets problematisch. Het is verbazingwekkend dat een oprichter van een privéschool in Chamtala, op de grens van Surkhrod met Khogyani, hier niet op de hoogte van is. Over enige andere fabrieken of mijnen in Surkhrod en Khogyani zegt u dat er verder niets bestond en dat u wederom geen informatie heeft (CGVS2 p.9). Nochtans is er in Surkhrod een marmerverwerkingsfabriek genaamd Sahil Tora Bora. Wanneer u de naam van deze fabriek hoort verklaart u er geen info over te hebben (CGVS2 p.9). Daarenboven verklaart u zelfs niet te weten welke soorten grondstoffen of stenen er in Khogyani worden ontgonnen (CGVS1 p.18). U zegt dat men dingen transporteerde van de witte berg. Vreemd genoeg komt u niet tot de vaststelling dat ook Khogyani bekend is voor zijn marmer die inderdaad uit die witte berg (Spin Ghar) wordt gehaald. Van iemand die uit Koghyani afkomstig zou zijn, mag worden verwacht dat die daar meer informatie zou kunnen bij geven.

Daarenboven zegt u dat er in uw regio geen Sikhs zijn en heeft u geen informatie waar en wanneer de Sikhs hun belangrijkste feestdag, ook gekend als 'Buddha Day', vieren (CGVS2 p.9). Nochtans zijn er wel degelijk Sikhs in uw regio en vieren ze hun belangrijkste feestdag volgens de info in het dossier op 10 kilometer van Chamtala, met name in Sultanpur.

Over prominente personen uit uw regio heeft u geen of erg beperkte informatie. U kent Mohammad Afzal niet (CGVS2 p.9), hij was in 2011 het politiehoofd van het district Surkhrod. Zelfs de naam van het districtshoofd van Surkhrod een paar jaar voor uw vertrek, Sayed Ali Akbar Sadat, zegt u niets (CGVS2 p.10). Verder heeft u geen info over de neergeschoten malak Baba uit Kuz Behar, Koghyani (CGVS1 p.15), en weet u niet wanneer en hoe Sayed Mohammad Pawlawan werd omgebracht (CGVS1 p.15). U weet dat Sayed Mohammad Pawlawan districtshoofd was en werd gedood, maar u weet opmerkelijk genoeg niets meer over de omstandigheden van zijn dood (CGVS1 p.15-16). Ten slotte zegt u de naam van Safia Seddiqi te hebben gehoord, maar weet u niet of ze al dan niet voor de overheid werkte (CGVS1 p.15). Safia Seddiqi is een prominent lid van het parlement en werd in 2005, toen u in Wazir

woonde, aangevallen in deze regio. Ook werd, volgens de info in het dossier, een familielid van haar in 2010 gedood door de NATO, toen troepen bij een nachtelijke inval haar huis hadden aangevallen.

Ook over de Taliban en de activiteiten van de Taliban in uw regio van herkomst bent u zeer vaag of geeft u aan geen informatie te hebben (CGVS2 p.12-13). Zo zegt u dat er gevechten waren tussen de Taliban en de overheid in Fateabad, maar u kan geen concreet voorbeeld geven van zulke gevechten (CGVS2 p.12). U geeft verder aan dat de Taliban de politie aanvielen in de bazaar, maar wanneer ze dat dan hebben gedaan ontgaat u blijkbaar ook (CGVS2 p.12). Waarom de Taliban precies 'Zakat' (belasting) innen weet u niet en zelfs of uw familie een belasting aan de Taliban moest betalen zegt u geen info te hebben omdat uw vader het hoofd van de familie was (CGVS2 p.12). Deze verklaring kan allerm minst overtuigen waarom u niet zou weten of uw familie ooit een soort van belasting aan de Taliban moest betalen. Ook de manier waarop anderen dan belasting aan de Taliban moesten betalen, kan u niets verklaren omdat u ze geen belastingen betaalde en het u anderen ook niet zag doen (CGVS2 p.12-13). Deze argumentatie kan opnieuw geen duidelijkheid scheppen waarom u niet op de hoogte bent van de manier waarop men de belastingen aan de Taliban moest betalen. Gevraagd naar personen die lid zijn van de Taliban kan u niemand opnoemen (CGVS2 p.13). Op de algemene vraag wat men in uw regio vindt van de Taliban antwoordt u weinigzeggend dat u niemand om hun mening over de Taliban vroeg en dat mogelijk anderen ook problemen hadden met de Taliban (CGVS2 p.13). Wanneer u wordt gevraagd om dan concrete voorbeelden te geven van zulke mensen die ook problemen hadden met de Taliban zegt u daar niet toe in staat te zijn (CGVS2 p.13). Deze vaststellingen zijn erg bevreemdend wanneer men rekening houdt met uw voorgehouden profiel als iemand die tot net voor zijn vertrek naar Europa gedurende 8 jaar in Chamtala woonde (CGVS1 p.4). Van iemand die, met uitzondering van één jaar, steeds in Koghanyi zou hebben gewoond, mag worden verwacht dat die het reilen en zeilen van de Taliban in zijn regio kan verklaren en gedetailleerd kan weergeven. De vaststelling dat u dat niet kan, ondermijnt dan ook ten stelligste uw verklaring uit deze regio afkomstig te zijn.

Tot slot is ook uw kennis over landbouwpraktijken uitermate beperkt. Zo bent u niet in staat te zeggen wanneer de tarwe en papaver worden geoogst (CGVS1 p.17). Nochtans verklaart u dat uw familie zelf tarwe cultiveerde en er papaver op de velden rondom uw dorp werd geteeld (CGVS1 p.17). Uw uitleg dat uw vader het antwoord weet op de vraag wanneer tarwe wordt geoogst en dat u geen boer bent om te weten wanneer papaver wordt geoogst is niet afdoende. U leefde tot uw vertrek, met uitzondering van 1 jaar in Kunar, in het rurale Koghanyi. U kon dan ook zelf tot de vaststelling komen wanneer tarwe en papaver werden geoogst zonder er zelf mee te hebben gewerkt aangezien deze gewassen in uw directe omgeving werden gecultiveerd. Tot de vaststelling welke kleuren de bloemen van de papaverplanten hebben en welke ziektes er gevaarlijk waren voor de gewassen van uw vader in Koghanyi komt u eveneens niet (CGVS2 p.15). Dat de tarwe in uw regio bijvoorbeeld ernstig kan worden aangetast door Marokkaanse sprinkhanen, zoals de objectieve info in het dossier aangeeft, komt vreemd genoeg niet in u op. Daarnaast is het erg opmerkelijk voor een tolk en oprichter van een privéschool uit het rurale Koghanyi dat u niet kan bepalen hoeveel biswa er in één jerib gaan (CGVS1 p.18), dat uw kennis van de Afghaanse kalender ondermaats is (CGVS1 p.4,11,13,19: CGVS2 p.2-5) en dat volgens u het prefixtelefoonnummer van Afghanistan 0092 en niet 0093 is (CGVS1 p.21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zich geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk net voor uw komst naar België lange tijd hebt verbleven in Chamtala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Chamtala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Evenmin kan er aangenomen worden dat u louter omwille van uw tewerkstelling als tolk voor het Amerikaanse leger te Kunar een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan heeft. De "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 stellen uitdrukkelijk dat de nood aan bescherming voor leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten afhankelijk is van de individuele omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit kan worden afgeleid dat een asielzoeker in concreto dient aan te tonen dat hij persoonlijk een

gegronde vrees op vervolging loopt en dat een loutere verwijzing naar zijn vroegere tewerkstelling niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt dat u slechts een klein jaar als tolk heeft gewerkt, van september 2011 tot juli 2012 (CGVS1 p. 12) en gedurende uw actieve dienst binnenin de basis van FOB Joyce tewerk was gesteld (CGVS1 p.5-7,9). U verliet de basis enkel om naar het nabijgelegen districtshuis te gaan en u nam nooit deel aan gevechten of missies, zo verklaart u (CGVS1 p.6-7,9). Gelet op deze wel heel beperkte en onzichtbare activiteiten, zijn er geen aanwijzingen die toelaten te besluiten dat u louter omwille van uw werk in 2011 en 2012 een beschermingsnood zou hebben, te meer omdat u geen zicht hebt gegeven op uw initiële herkomst. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraag een reëel risico op ernstige schade loopt dat voortvloeit uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielaanvraag afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielaanvraag over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielaanvraag, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS d.d. 19 december 2016 en 21 februari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijk langdurig verblijf in Chamtala voor uw vertrek uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS2 p.16). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS2 p.16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

*redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. Uw taskara met originele vertaling legt u neer ter staving van uw identiteit. Er moet echter worden opgemerkt dat deze in 2008 werd uitgegeven en dus helemaal niets zegt over uw verblijf de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. De drie driegbrieven van de Taliban legt u voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag, maar kunnen evenmin uw langdurig verblijf in Chamtala tot net voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. De foto's van uw werk als tolk, het antwoord van de US Citizenship & Immigration Services, uw werkbadge, een memo van FOB Joyce, uw tolknummer, de vier documenten van Mission Essential en de bankdocumenten voor de betaling van uw loon, tonen uw werk als tolk aan. Uw werk als tolk vormt geen element van twijfel, maar bewijzen uw werkelijke afkomst uit Chamtala niet. De envelop van verzending van uw documenten naar België zegt enkel dat deze documenten u vanuit Afghanistan, met name vanuit Jalalabad, werden opgestuurd. De foto's van uw vermeende regio en van kinderen aldaar kunnen niet hardmaken dat u een lange tijd in Chamtala hebt verbleven tot net voor uw vlucht. Deze documenten kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Chamtala tot net voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Bovendien hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afghaanse asielaanvraag.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## *2. Over de gegrondheid van het beroep*

*2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van "de regels van behoorlijk bestuur" en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).*

*In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de motiveringsplicht.*

*In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).*

*In een vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 5 en 8 van het EVRM.*

In een vijfde middel betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd op basis van humanitaire gronden.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

*“De door her CGVS beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund is, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak en is onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet-bewezen veronderstellingen.*

*Het GCVS meent ten onrechte uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te hebben. Dat aldus voldoende bewezen is dat verzoeker aan systematische vervolging en bedreigingen in de zin van de conventie van Genève is blootgesteld nu hij meermaals werd bedreigd en geslagen door de Taliban omwille van het feit dat hij in het verleden een tolk was en de plaatselijke autoriteiten onvoldoende bescherming kunnen bieden.*

*Verzoeker heeft wel degelijk voldoende elementen van zijn problemen in zijn land van herkomst meegedeeld en deze tevens gestaafd met de nodige bewijsstukken.*

*Uit deze verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat hij niet veilig is en dat ze verzoeker nog steeds zoeken en dat hij reeds bedreigd en gezocht werd en dit omwille van zijn problemen met de Taliban. Verzoeker werd reeds bedreigd door de Taliban.*

*Dat het CGVS op basis van onjuiste motiveringen en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware toedracht van de zaak, meent te mogen veronderstellen dat verzoeker het bewijs niet levert, te voldoen aan de voorwaarden voor de aanvraag van een asielaanvraag.*

*Dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat verzoeker wel degelijk vreest voor zijn leven en tevens dienstdoende elementen bijbrengt. Bij terugkeer is het leven van verzoeker dan ook ernstig in gevaar aangezien hij dien te vrezen voor represailles van de Taliban en anderzijds de plaatselijke autoriteiten hiertegen geen bescherming kunnen bieden. Verzoeker valt minstens onder de subsidiaire bescherming. In Afghanistan zijn er nog steeds veel problemen en de toestand is dan ook niet van die aard dat verzoeker op een veilige manier kan terugkeren zeker niet gelet op het feit dat verzoeker in het verleden tolk is geweest voor de Amerikanen.*

*Verzoeker is echter van oordeel dat de bijgebrachte elementen wel degelijk voldoende bewijzen inhouden van zijn vrees voor zijn leven zodat zijn asielaanvraag ernstig dient bekeken te worden minstens dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend. Verzoeker ziet zwaar af van de feiten die hij meegemaakt heeft en heeft er zelfs psychische problemen aan over gehouden.*

*Dat het Commissariaat - Generaal aldus de regels van behoorlijk bestuur en de bepalingen van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door onvoldoende grondig het dossier van verzoeker te onderzoeken.*

*Dat het Commissariaat - Generaal op basis van het feit dat verzoeker onvoldoende zou hebben meegewerkt tót de vaststelling komt dat verzoeker geen gegronde vrees voor zijn leven heeft. Het CGVW stelt dat verzoeker niet de volle medewerking heeft verleend en zodoende zijn geloofwaardigheid in vraag kan gesteld worden waardoor ook de geloofwaardigheid van de asielaanvraag in vraag kan gesteld worden.*

*Het CGVS baseert zich hiervoor op loutere beweringen en eigen interpretaties.*

*Het CGVS stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker uit Chamtala afkomstig zou zijn.*

*Er werden verzoeker zeer veel vragen gesteld omtrent zijn verblijfplaats en de kennis van de streek. Op zeer veel vragen heeft verzoeker correct kunnen antwoorden. Dit toont duidelijk aan dat hij wel degelijk afkomstig is uit Chamtala.*

*Verzoeker heeft voldoende en gedetailleerde antwoorden kunnen geven waaruit blijkt dat hij wel degelijk uit Chamtala afkomstig is.*

*Indien verzoeker niet uit Chamtala afkomstig zou zijn dan had hij op al deze vragen niet correct kunnen antwoorden. Zo wist verzoeker een heel aantal dorpen op te noemen in de buurt en kon hij verder diverse détails geven over Chamtala en de gebuiken aldaar.*

*Het CGVS haalt aan dat verzoeker niet juist weet welke hulporganisaties er actief zijn in Chamtala of dat hij weinig weet van de verdeling van de grond in Chamtala of dat hij niet precies weet wanneer het dak van een school is ingestort.*

*Dit is perfect normaal dat iemand niet meer juist alle exacte data en iedere klein détail kan herinneren. Op basis hiervan kan dan ook niet aangenomen worden dat verzoeker niet de waarheid zou spreken over zijn verblijfplaats. Het is perfect normaal dat men niet meer de juiste date kan doorgeven van feiten die 2010 hebben plaatsgevonden*



*Niet iedereen is even geïnteresseerd in dit soort informatie en kan dit evengoed onthouden. Het is logisch dat men in Afghanistan tevens geen toegang geeft tót informatie zoals hier in het westen. Het is dan ook logisch dat men bepaalde details of feiten niet kan herinner zonder dat dit wil zeggen dat men niet de waarheid spreekt over zijn verblijfplaats.*

*Ook indien men in België aan een aantal personen zou vragen om te spreken over de politiek of de gebeurtenissen in zijn dorp zijn er heel wat mensen die op dergelijke vragen niet kunnen antwoorden.*

*Zo is het logisch dat verzoeker weinig weet of een gebeurtenis in 2014 waar vijf mensen alcohol zouden gedronken hebben. Dit gebeurde in Balabegh in 2014. Men kan van verzoeker toch niet verwachten dat hij dergelijke dingen allemaal zou weten en tót in détail zou kunnen vertellen. Dit zijn algemene gevolgtrekkingen zonder concreet te kijken naar het verhaal van verzoeker en de problemen van verzoeker.*

*Hieruit af leiden dat verzoeker niet de waarheid zou spreken omtrent zijn verblijfplaats is niet correct en op niets gebaseerd. De aanvraag op basis hiervan afwijzen is tevens niet correct nu gebleken is dat verzoeker op veel vragen wel correct geantwoord heeft.*

*Verzoeker heeft wel degelijk op het merendeel van de vragen correct kunnen antwoorden en heeft zeer veel informatie gegeven omtrent Chamtala.*

*Zo stelt het CGVS dat verzoeker weinig weet over de regio Surkhrod. Verzoeker heeft wel degelijk een aantal plaatsen kunnen opgeven doch Surkhrod is een ander district dan Chamtala en verzoeker weet hier dan ook weinig over. Hij heeft immers slechts de laatste jaren van zijn vertrek uit Afghanistan in Chamtala gewoond en heeft gezien de oorlog niet veel van de streek verkend. Ook de oprichting van de ALP heeft geen betrekking op het district waar verzoeker gewoond heeft.*

*De gevolgtrekking dat verzoeker onvoldoende zou hebben meegewerkt en zijn verklaringen omtrent zijn verblijfplaats niet correct zouden zijn, is dan ook een niet correct inschatting van het CGVS die op niets gesteund is.*

*Zo stelt tegenpartij dat verzoeker niet weet dat er recent ook vrouwen en kinderen in fabrieken waar bakstenen gemaakt worden zouden werken. Dit heeft geen enkel relevantie aangezien verzoeker nooit in een dergelijke fabriek gewerkt heeft.*

*Verzoeker brengt zelf documenten bij. Hiervan wordt door het CGVS lichtzinnig gesteld dat hiermee geen rekening kan gehouden worden omdat men in Afghanistan gemakkelijk aan valse papieren kan geraken. Er ligt echter geen enkele bewijs voor dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd effectief vais zouden zijn*

*Het CGVS stelt dat verzoeker het onvoldoende aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor zijn leven heeft.*

*Dat dit geen correcte gevolgtrekking is aangezien het verhaal van verzoeker wel degelijk correct is en hij voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij wel degelijk uit Chamtala afkomstig is.*

*Verzoeker is zo snel mogelijk gevlucht na zijn ontsnapping aangezien hij door de Taliban gezocht werd en vermoord zou worden.*

*Hieruit echter afleiden dat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig is, is niet correct. Het verhaal van verzoeker is wel degelijk geloofwaardig en er dient gekeken te worden naar de op bijgebrachte stukken en het feit dat tegenpartij niet voldoende aantoon dat het verhaal van verzoeker vais zou zijn of tegenstrijdigheden zou bevatten.*

*Tegenpartij gaat van een algemene situatie uit doch zonder enige onderzoek gedaan te hebben naar het specifiek geval van verzoeker en de werkelijke toedracht van de feiten en de plaatselijke situatie. Tegenpartij stelt dat het verhaal van verzoeker onvoldoende aannemelijk zou zijn of zelfs vais, doch dit zijn louter gissingen die door geen enkel objectief bewijs gestaafd worden.*

*Tegenpartij heeft doelbewust in zijn beslissing een aantal elementen aangehaald waarvan verzoeker niet veel wist doch met de elementen die hij wel wist wordt onvoldoende of geen rekening gehouden.*

*Het is voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst en tegenpartij heeft dan ook onvoldoende onderzoek gevoerd naar de ware toedracht van de feiten en heeft louter verwezen naar het feit dat het verhaal van verzoeker onvoldoende aannemelijk zou zijn.*

*In tegenstelling tót hetgeen tegenpartij beweerd had verzoeker geen andere uitweg meer dan het land te ontvluchten om alzo zijn leven veilig te stellen.*

*Aangezien verzoeker bijgevolg alle inspanningen heeft geleverd doch de enige uitweg voor hem was om te vluchten naar het buitenland zodat hij dan ook in België asiel heeft aangevraagd.*

*Dat tegenpartij dan ook zonder verder onderzoek naar de concrete situatie van verzoeker en zeer lichtzinnig heeft gesteld dat verzoeker geen asiel of subsidiaire bescherming krijgt terwijl hij toch voldoende aantoon dat hij een gegronde vrees voor zijn leven heeft.*

*Het Commissariaat - Generaal stelt ten onrechte dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoeker en haalt hier een aantal elementen aan die niet relevant zijn voor het*

asielrelaas van verzoeker. Zo stelt tegenpartij dat verzoeker onvoldoende kennis zou hebben van de gebruiken van de Sikhs hoewel deze talrijk aanwezig zouden zijn in de regio.

Verzoeker kan enkel stellen dat in zijn dorp er weinig Sikhs waren en dat er geen contact meer had. Om hieruit dan af te leiden dat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn is een gevolgtrekking die niet strookt met de werkelijkheid. tegenpartij is doelbewust gaan zoeken naar gebeurtenissen waar verzoeker niet veel van weet om dan te stellen dat zijn verhaal ongeloofwaardig is.

Het is niet omdat men geen gedetailleerde kennis heeft van een aantal gebeurtenissen dat men niet van een bepaalde streek afkomstig zou zijn.

Tevens is de vraag of de informatie die tegenpartij heeft verkregen wel degelijk de correcte informatie is. Zo wordt er niet aangetoond dat tegenpartij ter plaatse zelf een grondig onderzoek heeft gevoerd naar de gebeurtenissen en elementen waarop zij haar beslissing motiveert.

Het is zeer logisch dat bij terugkeer naar zijn land van herkomst verzoeker terug in gevaar zal zijn aangezien hij nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten en tevens door het leger.

Het is aan tegenpartij om te bewijzen dat verzoeker geen gegronde vrees zou hebben om vervolgd te worden bij zijn terugkeer. Ook tegenpartij brengt een dergelijk bewijs niet bij dat verzoeker veilig kan terugkeren.

Dat aldus onvoldoende bewezen is door het Commissariaat - Generaal dat verzoeker bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd.

Dat dit niet getuigt van een behoorlijk bestuur.

Het is minstens aangewezen een verder onderzoek door de Belgische autoriteiten te doen voeren. De verklaringen van verzoeker werden immers uit hun context gehaald en verkeerdelijk geïnterpreteerd. Er wordt verzoeker verweten dat hij zijn verhaal onvoldoende bewijst doch ook tegenpartij slaagt er niet in om het tegendeel te bewijzen aan de hand van objectieve gegevens of stukken.

Het Commissariaat - Generaal gaat bijgevolg duidelijk te ver in haar gevolgtrekking en verzuimt haar beweegredenen voldoende duidelijk te maken.

Dergelijke houding van het Commissariaat -Generaal is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Dat dit middel zodanig ernstig is dat de vernietiging van de beslissing zich opdringt.”

En:

“Er moet bovendien worden vastgesteld dat het Commissariaat - Generaal haar beslissing motiveert zonder ook maar enig verder onderzoek te hebben ingesteld. De bestreden beslissing dd. 17.05.2017 werd slechts lichtzinnig en foutief gemotiveerd.

Het Commissariaat - Generaal vermoedt bepaalde feitelijkheden, zonder deze op grondige wijze te onderzoeken.

Op grond van deze korte motivering komt het Commissariaat - Generaal töt het besluit dat het beroep van verzoeker bedrieglijk is omdat de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kan gesteld worden.

Tegenpartij dient uit de te gaan van de objectieve feiten en niet van eigen veronderstellingen die door geen enkel element worden gestaafd.

Het Commissariaat - Generaal stelt zonder enige concrete bewijzen of elementen simpelweg dat er getwijfeld kan worden aan de algemene geloofwaardigheid van verzoeker. Er is echter onvoldoende onderzoek hieromtrent verricht en deze gevolgtrekking kwam dan ook zeer lichtzinnig töt stand.

Verzoeker heeft aile documenten bijgebracht die zijn verhaal konden ondersteunen. Het verhaal van verzoeker is wel degelijk geloofwaardig en verzoeker heeft op het merendeel van de vragen een gedetailleerd antwoord kunnen geven zodat voldoende duidelijk blijkt dat hij wel degelijk uit Chamtala afkomstig is.

Het feit dat hij geen prominente mensen zou kennen van Surkhrod of Koghyani heeft te maken met het feit dat dit andere districten betreft. Het is normaal dat verzoeker niet alles kan weten wat er in andere districten gebeurd of wie her districtshoofd is.

Louter op basis van dit feit stellen dat het verhaal van verzoeker bedrieglijk is, is niet correct en getuigt niet van enige ernst. Het CGVS bewijst immers onvoldoende dat het verhaal van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn. Voor de motivatie vertrekt het CGVS tevens van niet bewezen veronderstellingen en een eigen interpretatie.

Zo stelt het CGVS dat verzoeker niet veel zou weten omtrent de aanvallen van de Taliban. Verzoeker heeft wel degelijk een aantal feiten opgenoemd doch het is normaal dat verzoeker niet elk voorval specifiek kan vermelden aangezien het aldaar normaal is dat er op regelmatige basis aanvallen gebeuren door de Taliban. Afghanistan betreft een land in oorlog waar er zeer veel incidenten gebeuren Hieruit nu afleiden dat het volledige verhaal en zijn vluchtmotieven bedrieglijk zouden zijn, gaat te ver.

Ook stelt tegenpartij dat verzoeker onvoldoende kennis heeft van de landbouwpraktijken in zijn regio. Dit is normaal verzoeker heeft gestudeerd en hield zich niet bezig met landbouwpraktijken. Verzoeken gaf les aan kinderen in een prive huis en was vertaler- tolk voor de Amerikanen.

Indien men niet effectief aan landbouw doet is het niet gemakkelijk om juist te weten wanneer er gezaaid of geoogst dient te worden. Dit is echter geen afdoende bewijs dat verzoeker gelogen zou hebben omtrent zijn afkomst.

De bijgebrachte bewijzen tonen wel degelijk aan dat verzoeker gewerkt heeft als tolk en dat hij persoonlijk problemen heeft met de Taliban.

De bestreden beslissing is bijgevolg niet alleen gemotiveerd op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, zij is bovendien ook onvoldoende gemotiveerd bij gebreke aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak. De beslissing dd. 17.05.2017 van het Commissariaat - Generaal is dan ook genomen met machtsoverschrijding.

Dit maakt dan ook een schending van de motiveringsplicht uit, strijdig met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' ( RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Er wordt enkel geargumenteed dat het verhaal van verzoeker niet geloofwaardig is aangezien verzoeker het onvoldoende aannemelijk zou maken dat hij afkomstig is uit Chamtala.

Er werd niet verder ingegaan om de problemen van verzoeker met de Taliban die geleid hebben tót de vlucht van verzoeker.

De bestreden beslissing werd dan ook zeer gebrekkig gemotiveerd aangezien er enkel wordt verwezen naar de ongeloofwaardigheid van verzoeker dat door geen enkel objectief element wordt gestaafd.

Dat verzoeker dienvolgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekt de bestreden beslissing dd. 17.05.2017 van het Commissariaat - Generaal te vernietigen."

En:

"Verzoeker kreeg het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit komt in principe neer op het feit dat verwerende partij van oordeel is dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggedleid.

De beschrijving van de feiten bevatten echter voldoende aanwijzingen dat verzoeker bij zijn terugkeer het slachtoffer zal worden van handelingen verboden door artikel 3 EVRM.

Door zijn land te ontvluchten is verzoeker eveneens blootgesteld aan represailles bij een eventuele terugkeer.

Door verzoeker terug te sturen naar zijn land van herkomst staat het vast, minstens is er een reëel risico, dat hij slachtoffer zal zijn van onmenselijke behandelingen.

Verzoeker vreest terecht voor zijn leven.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysiek integriteit van verzoeker.

Het leger is immers nog steeds op zoek naar verzoeker en zal er niet voor terug deinzen om geweld te gebruiken opzichts verzoeker moest verzoeker terugkeren naar zijn land van herkomst.

Bij terugkeer zal verzoeker bedreigd en vervolgd worden.

Een gedwongen terugkeer houdt een regelrechte bedreiging in voor het leven van verzoeker.

Dat dit middel dan ook gegrond is."

En:

*“Het is duidelijk dat verzoeker bij zijn terugkeer niet in veiligheid zal zijn.*

*De vrees voor zijn leven is gegrond en van veiligheid is geen enkele sprake.*

*Nochtans houdt artikel 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoeker terug zou keren naar zijn land van herkomst.*

*De veiligheid en vrijheid van verzoeker is geenzins gewaarborgd in zijn land van herkomst, temeer vermits hij zijn land van herkomst verlaten heeft en zij zal bloot gesteld worden aan represailles wegens landverraad.*

*Verzoeker heeft geen inkomen en heeft geen plaats om te verblijven in Afghanistan.*

*Indien hij gedwongen zou worden om terug naar Afghanistan te gaan, heeft hij aldaar geen enkele bron van inkomsten en is hij zelfs niet in staat om te zorgen voor de levensnoodzakelijke zaken.*

*Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privé-leven.*

*Voor verzoeker is het quasi onmogelijk om in zijn land van herkomst een familieleven te leiden aangezien hij bij terugkeer zal opgesloten of vermoord worden.*

*Verzoeker heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd.*

*Dat dit middel dan ook gegrond is.”*

En:

*“Dat verzoeker aile banden heeft verbroken in zijn voormalig thuisland en riskeert om er mishandeld te worden door de autoriteiten en vermoord door de Taliban.*

*Verzoeker inmiddels reeds twee jaar in België verblijft en hier reeds zijn leven opnieuw heeft opgebouwd.*

*Verzoeker heeft een integratie cursus gevolgd en heeft zich ingeschreven bij de VDAB.*

*Indien het beroep tot nietigverklaring van verzoeker niet ongegrond zou verklaard worden, dit een humanitair onrecht zou uitmaken.*

*Dienvolgens vraagt de verzoeker om in voorkomend geval de bestreden beslissing met betrekking töt hemzelf op humanitaire gronden te vernietigen.”.*

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die dienen te worden gelezen in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), rust de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

#### 2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

Aangezien de verzoekende partij verklaart gedurende ongeveer acht jaar voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan in het dorp Chamtala gelegen in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar te hebben gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Haar kennis is echter ontoereikend.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij verklaarde dat zij tot de eerste graad van het middelbaar onderwijs naar school ging, dat zij gedurende ongeveer twee jaar Engels studeerde aan een school in Jalalabad, dat zij gedurende bijna een jaar werkzaam was als tolk Engels in dienst van de Amerikaanse troepen en dat zij daarna nog enkele jaren Engelse les gaf aan kinderen uit haar dorp in haar eigen privéschool (stuk 17, verklaring DVZ, rubriek 11; stuk 9, gehoorverslag 19 december 2016, p. 5; stuk 4, gehoorverslag 21 februari 2017, p. 3). Rekening houdend met dit profiel, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij met betrekking tot bepaalde aspecten van haar voorgehouden leefwereld dermate gebrekkige dan wel vage verklaringen heeft afgelegd dat aan haar herkomst uit Chamtala geen geloof kan worden gehecht.

Zo kon de verzoekende partij nagenoeg geen informatie verstrekken over de internationale hulporganisaties die actief zijn in Chamtala. Haar kennis dienaangaand bleek niet verder te reiken dan dat zij de vermelding van 'USAID' heeft zien staan op waterpompen in Chamtala. Op de vragen wanneer deze waterpompen er gekomen zijn, wat USAID in haar regio nog meer deed en welke andere hulporganisaties er actief zijn, moest zij het antwoord schuldig blijven (stuk 4, gehoorverslag 21 februari 2017, p. 6). Nochtans blijkt uit informatie opgenomen in het administratief dossier dat behalve USAID nog verschillende andere internationale organisaties actief zijn in de regio van Chamtala en zij daar onder meer instaan voor de aanleg van basisvoorzieningen (stuk 16, Landeninformatie, nr. 6 en 7). Dat de verzoekende partij, die gedurende acht jaar in deze regio zou hebben gewoond en er zelf een school uitbaatte dermate slecht op de hoogte is van de aanwezigheid en activiteiten van actoren die een belangrijke bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de lokale gemeenschap, acht de Raad niet aannemelijk.

Verder bleek de verzoekende partij geen informatie te hebben over grondconflicten in Chamtala. Hoewel zij wist dat vluchtelingen en leerkrachten van de overheid grond aangeboden kregen in Chamtala, kon zij daaromtrent niet meer informatie verstrekken (stuk 4, gehoorverslag 21 februari 2017, p. 15, 16). Uit informatie in het administratief dossier die dateert van 2010 blijkt dat er op dat ogenblik sprake was van een groot grondconflict tussen de overheid en de lokale bevolking van Chamtala en dat er in die periode ook ongeveer 1100 stukken land werden toegewezen aan leraars die uit protest tegen het aanslepen van de toewijzingsprocedure in staking gingen (stuk 16, Landeninformatie, nr. 3 en 4). Van een opgeleid persoon die gedurende acht jaar in Chamtala heeft gewoond en er meerdere jaren een actieve rol opnam als leraar Engels mag met betrekking tot deze grondproblematiek toch een uitgebreidere kennis worden verwacht dan dewelke de verzoekende partij tentoonspreidde.

Het mag tevens verbazen dat de verzoekende partij er wel van op de hoogte bleek te zijn dat het dak van de Chamtala High School op gegeven moment naar beneden is gekomen en dat daarbij kinderen omkwamen en gewond raakten, maar dat zij zich meende te herinneren dat zij niet langer als tolk voor de Amerikanen werkte toen dit incident zich voordeed (stuk 4, gehoorverslag 21 februari 2017, p. 5). Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat dit incident zich voordeed in juni 2010, zijnde meer dan een jaar voordat de verzoekende partij haar werkzaamheden als tolk voor de Amerikanen in september 2011 zou zijn aangevat (stuk 16, Landeninformatie, nr. 5; stuk 9, gehoorverslag 19 december 2016, p. 12).

De Raad merkt tot slot op dat de verzoekende partij verklaarde dat in de baksteenfabrieken in haar voorgehouden herkomstregio enkel mannen werken, daar waar uit informatie in het administratief dossier blijkt dat er tot recent voor haar vertrek ook vrouwen en kinderen in dergelijke fabrieken waren tewerkgesteld en dit in miserabele arbeidsomstandigheden (stuk 16, Landeninformatie, nr. 28). Dat de verzoekende partij zelf nooit in een dergelijke fabriek heeft gewerkt, zoals zij in haar verzoekschrift opwerpt, doet in dezen niet ter zake. Uit voormelde informatie blijkt dat over het bestaan van deze problematiek van overheidswege werd gecommuniceerd in april 2015. Leden van de provincieraad van Nangarhar hebben hierop de aandacht gevestigd door de overheid te vragen op te treden. Bevoegde functionarissen verklaarden hierop dat zij aan programma's werken om de grondoorzaak van het probleem, zijnde de armoede van sommige families, aan te pakken. Dat een inwoner van Chamtala die gedurende jaren als leraar Engels persoonlijk betrokken was bij de intellectuele ontwikkeling van jonge kinderen niet op de hoogte is van deze problematiek, die de betrokken kinderen ervan weerhoudt naar school te gaan, is niet aannemelijk.

De Raad is van oordeel dat uit het geheel van bovenstaande vaststellingen, beschouwd in het licht van verzoekers profiel van opgeleid en maatschappelijk geëngageerd Afghaanse burger, dient te worden besloten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij gedurende de laatste acht jaar voorafgaand aan haar komst naar België in het dorp Chamtala gelegen in de provincie Nangarhar heeft gewoond.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de

asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij niet de waarheid vertelde over haar werkelijke verblijfplaats(en) voor haar komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar zij voor haar komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die zij mogelijk koestert.

Wat betreft de door de verzoekende partij voorgelegde documenten dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. Dat *in casu* geen bewijs voorligt dat de neergelegde documenten vals zijn, doet hieraan geen afbreuk.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De motieven van de bestreden beslissing zijn terecht.

## 2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

*“a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

In zoverre de verzoekende partij, zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldsituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.

De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Chamtala gelegen in het district Khogyani van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.7. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingevolge het zorgvuldigheidsbegeinsel gehouden is zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij verzoekers asielaanvraag onvoldoende grondig zou hebben onderzocht en zich slechts op loutere veronderstellingen en eigen interpretaties zou hebben gebaseerd, kan derhalve niet worden bijgetreden. De verzoekende partij toont verder op geen enkele wijze aan dat de informatie en gegevens waarop de verwerende partij zich heeft gesteund niet correct zouden zijn, noch dat er in hoofde van de verwerende partij een verplichting bestaat om ter plaatse zelf onderzoek te voeren naar de gebeurtenissen en elementen waarnaar verwezen wordt in haar motivering.

2.8. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).



Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of de verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, maakt integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.9. Waar de verzoekende partij verwijst naar een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot het recht recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, kan dit enkel dienstig worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Een loutere weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus zonder daaraan gekoppeld bevel om het grondgebied te verlaten, houdt geen schending in van het desbetreffende artikel.

Artikel 5 van het EVRM houdt een verbod van de schending van de persoonlijke vrijheid en veiligheid in en heeft betrekking op de onrechtmatige vrijheidsberoving door arrestatie of gevangenhouding. Voormeld artikel kan niet dienstig aangevoerd worden in het kader van een loutere weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Met betrekking tot de opgeworpen schending van artikel 14 van het EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 14 van het EVRM een verbod van discriminatie inhoudt en het volgende stelt:

*« Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.»*

De verzoekende partij toont niet aan dat zij omwille van één van deze redenen gediscrimineerd wordt door de bestreden beslissing. Een schending van artikel 14 van het EVRM wordt dan ook niet aangetoond.

2.10. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS